ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ τοῦ Ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'
Ὅλην ἀποθέμενοι
Ἐν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα, εἰσῆλθες εἰς ἅγια, τῶν ἁγίων ἅγιος σὺ γενόμενος, Βαβύλα ἔνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, ὡραϊζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος, ταὶς καθαρωτάταις μεθέξεσιν, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἑορτάζομεν τὴν σήν, ἱερωτάτην πανήγυριν, ἀξιομακάριστε.

Σιδήρῳ πεδούμενος, ἀνεμποδίστως τὴν τρίβον, διώδευσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν φέρουσαν, τὰ σεπτὰ στίγματα, Βαβύλα πάνσοφε, ὥσπερ κόσμον περικείμενος, ἐν ᾗ γενόμενος, οἷα νικητὴς ἀληθέστατος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱερουργὸς ἱερώτατος, μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις, μελῴδημα τὸ θεῖον καθαρῶς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς ὁμοούσιε.

Ποίμνης προϊστάμενος, τῆς λογικῆς ἱεράρχα, βακτηρία γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην πιστῶς, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεὸν εὔφρανας, τὸν ἐξ ὕψους σὲ ποιμάναντα, ὃν κατενώπιον, τῶν ἀθεωτάτων μακάριε, κηρύττων, ὥσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἀρνίον γηθόμενος, μετὰ τῶν ἀκάκων, παιδίων καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, θῦμα εὐῶδες ὁλόκληρον, Βαβύλα θεσπέσιε.

Καὶ τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι
Ἐν θυέλλῃ τὴν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνόφῳ τὸν ἄϋλον, Μωϋσῆ τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν, θεοειδής τε γενόμενος, τὴ δόξῃ τὴ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραήλ, Νομοθέτης κεχείρισαι, ἀλλ' οὔ πέφυκε, νοὺς γεώδης τοὶς θείοις ἐμβατεύειν, ἡ γὰρ χάρις τοὶς ὁρῶσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, στρατηγὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσὴ μαστίζων τὴν Αἴγυπτον, τὴ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν Ἐρυθράν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραὼ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λύσον τάχιον, ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἕστηκας, μὴ τὶ νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιτο, ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρί, μυστικῶς σοὶ ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρὴβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῆ ἀπεφθέγγετο.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'
Βάσιμον κρηπῖδα ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἣν καὶ φυλάττοις ἀκράδαντον, καὶ ἀνεΠιβούλευτον ἐκ λύκων κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης
Κατάνυξιν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τὶ βραδύνεις, τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τὴ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον
Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Βαβύλα

Βήματι τυράννου παρεστηκὼς, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες, ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοὶ ἔδωκεν ὁ Θεός, μεθ' ὧν ἐστεφανώθης ἐν οὐρανοῖς, Βαβύλα Ἱερομάρτυς, πρεσβεύων ἀπαύστως, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Βασιλέα, τοῦ παντὸς καὶ Ποιητήν, ἐν ὥρα ὅταν κρίνη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοικτειρήσαί με τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ, πρέσβευε Χριστῷ τῶ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Προφήτου

Ἦχος β'

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ποίημα Θεοφάνους. Οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ, ἀλλ' οὐδετέρου τούτων δοκεῖ κάλαμος εἶναι.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Τὴν τῶν οἰκείων αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐρυθραίαν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθῶν, Βαβύλα μακάριε Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόας ᾄσωμεν.

Σὺ τῶν γηΐνων τὸν πόθον τῶ θεϊκῶ, ὑποτάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τοῦ ζήν, Βαβύλα μακάριε Χριστοῦ, ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα.

Τῆς ὑπερθέου Τριάδος ὡς ἐραστής, τοὶς τρισὶ συνέθανες, ἀγαλλόμενος παισί, Βαβύλα μακάριε τὴν σήν, Προϊέμενος ψυχήν, τῶ ταύτης ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Τὸν σεαυτῆς τετοκυία Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανῶν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μωσὴς Προφητῶν πρῶτος, αἰνείσθω λόγοις.

Ἐν τοῖς Θεοτοκίοις.

Κλήμεντος.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Μωσὴς Προφητῶν αἰνείσθω πρότερος, ὡς ἐνωπίω Θεῷ, συνομιλήσας πρῶτος ἐμφανῶς, ἐν προσώπῳ πρὸς πρόσωπον, οὐκ αἰνιγμάτων φάσμασιν, ἀλλ' ὡς ἐν εἴδει σαρκός βλέψας αὐτόν.

Ὡς θεῖον δημαγωγὸν καὶ ῥύστην σε, τοῦ συγγενοῦς Ἰσραήλ, Μωσὴ θεόπτα δέδωκε Θεός, τῷ πατρὶ ὥσπερ ηὔξατο, ἐπαγγελίας ῥήματι, προμυηθέντι σου τὴν γέννησιν.

Σοφίας σὲ θησαυρὸν ἐφεύραντο, αἱ γενικαὶ ἀρεταί, ἐγκεκρυμμένον γνώσει τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν θήβῃ θεόπτα, Μωσή, διὸ σὲ ἀνεθρέψατο, ἡ βασιλὶς καὶ θεία πρόνοια.

Ἠρνήσω θεοπτικῶς Πανεύφημε, ἐκ βρέφους πᾶσαν θηλήν, τῷ δὲ γνησίῳ γάλακτι τραφείς, προεδήλους σαφέστατα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐγγύτητος, τὸ ὑπεραίρόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοκίον

Κατέπτηξ ἰδὼν Μωσῆς παράδοξον, ἐν πρώτοις θέαμα, βᾶτον καὶ φλόγα, ξένην συμπλοκήν, τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου Μητρός, προζωγραφοῦσαν ἄφθαρτον, ὃν διαβὰς τούς χρόνους εἶδε σαρκί.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὠδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, σοῦ Βαβύλα τοῦ πιστοῦ, καὶ στεφανώσας αὐτόν, τῷ στεφάνῳ τῆς ὁμολογίας σου.

Μαρτύρων γέγονεν ἰσχύς, Κύριε ὁ Σταυρός σου, στερεώσας τοὺς παίδας, σὺν Βαβύλα τῷ κλεινῷ, καὶ καθελῶν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα.

Ἰσχὺς ἐξέλιπε Χριστέ, διαβόλου εἰς τέλος, τοὶς ἀκάκοις παισὶ γάρ, καὶ Βαβύλα τῷ κλεινῷ, ἡττᾶται ὁ ἰσχυρός, καὶ γελᾶται ὑπ' αὐτῶν παιζόμενος.

Θεοτοκίον

Ἰσχύς μου ὕμνησις Χριστός, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, περικείμενος σάρκα, Θεοτόκε δουλικήν, καὶ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαβόλου σώζων ἀγαθότητι.

Τοῦ Προφήτου

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Ὅλως τῆς ἀρρήτου γνώσεως, ἐπλήσθης θεόπτα, τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, δι' Ἀγγέλου τὴν τῶν ἀρχαίων, ἐμυήσατό σε γνῶσιν τρανῶς.

Φέρων τηλαυγῶς τὰς θείας αὐγάς, ταὶς θεοσημείαις, κατέπληττες Αἴγυπτον, μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων, παραδόξως φύσιν Πάνσοφε.

Ηὔγει τὸ ὡραῖον κάλος σου, τὴν ἐκ θείας σου αἴγλης, λαμπρὰν ἀστειότητα, καὶ πρὸς θείαν ἀπλήστως πάντας, ἐπεσπάσω ὡραιότητα.

Θεοτοκίον

Ἤχθης τοῦ φρικτοῦ ὁράματος, πρὸς ἐκστατικὴν κατανόησιν Πάνσοφε, ἀλλ' ἐσχέθης φωνὴ Κυρίου, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου σαρκί.

Ὁ Εἱρμὸς

Τόξον δυνατώνησθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ ἱερομάρτυρος

Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Ζέων πίστεως ὁμολογία, πλάνης ἔσβεσας κακοδοξίαν, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Προφητῶν ἁπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, εὐσεβῶς γινώσκοντες, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοί, πρῶτος Θεὸν

γὰρ ἑώρακας, ὡς δυνατὸν ἦν, ἀνθρώπω θεάσασθαι.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγήν, δι' ἧς φθορὰς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες, Οἴμοι! πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὠδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, πρὸ βημάτων ἐβόας τυραννικῶν, ἀπειλαὶς ἀπτόητος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἄμωμον, φρικτὴν ἀναίμακτον, τῶ Κυρίω προσφέρων, καὶ σεαυτόν, σφάγιον δι' αἵματος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγες.

Τῶν παίδων Ὅσιε, τὸ νέον φρόνημα, ὡς σοφὸς παιδοτρίβης πνευματικῶ, ἀποτρέφων γάλακτι Ἱερομάρτυς Βαβύλα, εἰς τελείωσιν κατήρτισας.

Θεοτοκίον

Ναὸν πανάγιον, Θεοῦ γινώσκοντες, σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων ὑπερέχουσαν, ἱερωτάταις σὲ φωναίς, Θεοτόκε μακαρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Τῆς ἰσχνότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου, διαμειφθείσης θεία προνοία θεόπτα, φρικτῶν μυστηρίων Θεοῦ, ἐδείχθης διάκονος, καὶ πληγαὶς ἐμάστιξας Αἴγυπτον.

Ὡς παράδοξος ἡ κλῆσίς σου ὦ θεόπτα, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα τῶν σῶν τεραστίων! ὤπται γὰρ ὁ ὢν σοὶ Θεός, καὶ δόξῃ ὑψώσας σε,, Ἰσραὴλ Σωτῆρα ἀπέστειλε.

Νομοθέτην παραδόξων καὶ δυσεφίκτων, τοῦ Θεοῦ διδαγμάτων, ὑμνούντές σε πίστει, κράζομεν θεόπτα Μωσή, Τὴν ἵλεων αἴτησαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῖν θείαν δύναμιν.

Πὰν πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων ἐνέκρωσε κράτος, τύπος γὰρ τοῦ μέλλοντος, τὰ σοὶ ἐνεργούμενα, ἀληθῶς ὑπῆρχον Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Μὴ ἐγγίσης ἐν τοῖς ὧδε, Μωσὴς ἀκούσας, Θεοῦ φωνῆς βοώσης, ἐκ φλογὸς καὶ τῆς βάτου, ἅγιος ὁ τόπος γάρ, εἰκότως προέγραψεν, ἐν σαρκὶ τεχθήσεσθαι Χριστὸν ἐξ Ἁγνῆς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὠδὴ ε'

Τῷ θείῳ φέγγει σου

Τὴν θείαν χάριν σου Ἰησοῦ, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, ὄντως ἐξ ὕψους ἐδέξατο, ὡς καὶ παίδας νέους, πρὸς σὴν ἀγάπησιν, ἀλείφειν καὶ θανάτου πρὸς καταφρόνησιν.

Τὴ θεία γνώσει σου ἐλλαμφθείς, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, πάντας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ εἰδέναι μόνον Θεὸν τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου καὶ τῆς πλάνης ἀνακαλούμενον.

Τὴ θεία ψήφω σου προκριθείς, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, τὴν λογικὴν νέμειν ποίμνην σου, σοὶ προσφέρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ, πρὸς τρίβον σωτηρίας, πάντας σοφῶς ὁδηγῶν.

Θεοτοκίον

Ὑπὲρ τῶν δούλων σου τὸν ἐκ σοῦ, Πάναγνε Δεσπότην τοῦ παντός, ἐκδυσωποῦσα ἱκέτευε, πάσης ἐναντίας βλάβης λυτρώσασθαι, τοῦ σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα.

Τοῦ Προφήτου

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Ῥαπίζεις Ἐρυθράν, καὶ δεικνύεις ἰσχὺν τοῦ Θεοῦ, τὴ ῥάβδω σου ὦ θεόπτα, καὶ χαράττεις ἐν ταύτῃ, Σταυροῦ τὴν θείαν δύναμιν.

Ὦ τόλμης προσφιλοῦς! ὦ ἁπλότητος ψυχῆς καθαράς! Εἶ ἔγνως μὲ παρὰ πάντας, πρὸς Θεὸν ὁ θεόπτης φησί, γνωστῶς μοὶ φάνηθι.

Τὴ πέτρα σκεπασθείς, οὐ Θεοῦ εἶδες πρόσωπον, ὡς κρύφιον ὦ θεόπτα, τὴν δὲ σαρκωσιν ἔγνως, τοῦ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Οὕων ὑετόν, ἀντὶ ὕδατος Μάννα ποτέ, Μωσὴς ἐστιν ὁ θεόπτης, ὁ δοὺς ὀρτυγομήτρας, τροφὴν τῶ, Ἰσραὴλ δι' εὐχῆς.

Θεοτοκίον

Εισέδυς αἰσθητῶς, τῶ γνόφω καὶ ἔμαθες, τὰ ἄρρητα ὦ θεόπτα, ὡς μέλλει ἐκ Παρθένου, Θεὸς σαρκὶ τεχθήσεσθαι.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὠδὴ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, τῶ τῆς πλάνης καθορῶν, κυμαινομένην κλύδωνι, Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητής, ἐβόα, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς ποίμνης τὴν ψυχήν, τὴν ἑαυτοῦ προδέδωκεν, ὁ ἀοίδιμος Μάρτυς καὶ ἀθλητής, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Τῶν Παίδων τὸ ἄστατον, ἐπεστήριζε σοφῶς, τοὶς ἑαυτοῦ παθήμασι, Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητής, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γὴς μεταφέρων ὁ πανεύφημος.

Θεοτοκίον

Δεσμῶν ἀπολέλυμαι, καταδίκης καὶ ἀράς, εὐλογημένη Πάναγνε, τῶ τοκετῶ σου, μόνη γὰρ ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν ἐξ αἱμάτων σου Πανάμωμε.

Τοῦ Προφήτου

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Στρατεῖαν, κεκτημένος Θεοῦ Ἰσραὴλ δυνατήν, τὰ μὲν ἑπτὰ τῆς κακίας, Χαναναίων ἔθνη ἐξαφανίζεις, τῶ λαῶ σου, κατακληροδοτεῖς δὲ τὴν γὴν τὴν αὐτῶν.

Ἀρρήτως, ὑπελθῶν ἐν τῷ γνόφω τῶ θείω Μωσή, οὗ ὁ Θεὸς ἦν καλῶν σε, τὰς γραφείσας πλάκας δακτύλω αὐτοῦ, τῶν νομίμων, ὑπεδέξω ὡς μέγας θεράπων αὐτοῦ.

Ἵστησιν, ὑπακούειν Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, τὸν Μωϋσὴν τὸν θεόπτην, κατενώπιον τοῦ λαοῦ ἐμφανῶς, ἵνα δείξῃ, φοβερὸν μετὰ δόξης τὸν μύστην αὐτοῦ.

Νόμιμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες, τὴν εὐλογίαν τρυγῶμεν, εὐφημοῦντες Μάκαρ σε, καὶ Ἑβραίους, ὡς πὲρ πάλαι Ἰακώβ, τὸν Ἠσαὺ νὺν πτερνίζοντες.

Θεοτοκίον

Νεύματι, θεϊκῶ σὲ προγράφει Μωσὴς ὁ κλεινός, ὡς κιβωτὸν Θεοτόκε, ταὶς αὐγαὶς τοῦ Πνεύματος

πανταχόθεν, ὡς χρυσίῳ, κατακεκαλυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμὸς

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως

Ὡς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ ἀθλητῶν ἑδραίωμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σὲ ἔνδοξε, λαμπρυνομένη σήμερον, ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν εἰρήνῃ τελεία, τοὺς ἀνυμνούντάς σε, τὸν Χριστὸν φυλαχθῆναι δυσώπησον, ὦ Πολύαθλε.

Ὁ Οἶκος

Τὴν τοῦ κόσμου σαφῶς ματαιότητα, ἐννοῶν ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, ἠκολούθησας Μάρτυς τῷ Κτίστῃ σου, καὶ συμμένων αὐτῷ νὺν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων ἀληθῶς, ὦ Πολύαθλε.

Συναξάριον

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριῶν παίδων, οἱ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Στίχοι

- Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλαι,
- Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.
- Εἰς τοὺς παίδας

Στίχοι

- Ὑπὲρ μεγίστου Δεσπότου Θεοῦ Λόγου,
- Τρέχουσι θερμῶς πρὸς ξίφος τὰ παιδία.
- Παίδας καὶ Βαβύλαν πέφνε ξίφος ἀμφὶ τετάρτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοὶς ὑπ' αὐτὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρσι παισί, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Μαθήσεώς σοὶ μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων,
- Βαβύλα θεῖε τῆς τομῆς κοινωνία.

Ὁ Ἅγιος προφήτης Μωϋσῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Οὐκ ἐκ πέτρας νύν, ουδ' ὀπισθίων μέρει,
- Μωσὴ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.

Στίχοι

- Χωρεὶς πρὸς αὐτοὺς οὐρανοὺς Ἑρμιόνη,
- Ἑρμαῖον εὑρηκυία τὴν σωτηρίαν.

Οἱ Ἅγιοι Θεότιμος καὶ Θεόδουλος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Θεότιμος τέθνηκε σὺν Θεοδούλῳ,
- Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοὺς Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κεντυρίωνος, Θεοδώρου, Ἀμιανοῦ, καὶ Ἰουλιανοῦ, ὁρμωμένων ἐκ κώμης Κανδαύλης.

Στίχοι

- Ὁ Κεντυρίων πὺρ πόθου θείου πνέων,

- Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.
- Τριττοὶς ἀθληταῖς, ἡ πυρὰ κλῖμαξ ξένη,
- Δι' ἧς ἀνῆλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Τὴ αὐτή, ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρβήλου (ἢ Σαρβήλου), Θαθουήλ, καὶ Βεβαίας.

Στίχοι

- Τμηθέντες ἄμφω θαθουὴλ καὶ Βεβαία,
- Ζωὴν βεβαίαν εὗρον ἀντ' ἐψευσμένης.
- Βέβηλον ὁ Ζάρβηλος οὐ σέβων σέβας,
- Ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων τρισχιλίων ἑξακοσίων εἰκοσιοκτω Μαρτύρων.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ ἱερομαρτυρος

Ὠδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Αἱουράνιαι δυνάμεις κατοπτεύουσαι, παίδας καὶ παιδοτρίβην ὁμοῦ, κατὰ τῆς πλάνης, νικηφόρους δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐβόων χορεύουσαι Χριστῷ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁδοὺς τὴν νίκην αὐτοῖς.

Ἡ φωσφόρος τοῦ Δεσπότου κατελάμπρυνε, χάρις τοὺς συνελθόντας πιστούς, ὁ ἀοίδιμός τε Βαβύλας στεφανηφορῶν, προτρέπει συγχαίροντας βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων μὲν ἠπόρει ἡ ἐπίνοια, βοηθεῖν τοὶς μὴ οὖσι θεοῖς, τὴ Τριάδι δὲ τὴ Ἁγία Βαβυλας ὁ κλεινός, προτρέπει Πιστοὺς τοῦ ἐκβοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Λαμπροτάταις ἀστραπαίς σου καταλάμπρυνον, τὴν ζοφερὰν καρδίαν μου, ἡ κυήσασα ἐπὶ γῆς τὸν ἥλιον Χριστόν, Παρθένε, ἣ ψάλλομεν ἀεί, Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου

Ἐν τῇ καμίνω

Ἐν θεοπτίαις, τῶν ἀπορρήτων θεῖος γραφεὺς γεγονῶς, πᾶσαν τὴν σοφὴν ἰδέαν σὺ τῆς σκηνῆς, διὰ λόγων τεχνησάμενος, τῶ ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέθου τὴν πρᾶξιν Μωσή.

Ἱερατεύειν, θρασυστομήσας πάλαι Κορὲ μετὰ σοῦ, ὤφθη κατελθῶν εἰς Ἅδου παγκλήρως ζῶν, τοῦ Θεοῦ σοὶ τὸ αἰδέσιμον, Μωσὴ φυλάττοντος, βασιλείας καὶ ἱερατείας ὁμοῦ.

Συστρατηγῶν σοί, τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι Μωσή, ὤφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανῶν, καὶ τοῦ σώματός σου θεῖος φρουρός, τὸν γὰρ ἀρχέκακον, ἀνθεστηκότα οὗτος κατήσχυνε.

Θεοτοκίον

Τοῦ Ααρῶν σε, ἡ θεία ῥάβδος βλαστάνειν ἐδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκε λύσιν ἁμαρτιῶν, ἱλασμὸς γὰρ βροτοὶς γέγονας, καὶ ἀπολύτρωσις, τῆς φρικτῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὠδὴ η'

Θεὸν Πατέρα δημιουργὸν

Ἡ μνήμη σήμερον ἀδελφοί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν φλογὶ Νεανίας ἄδειν προτρέπεται, Εὐλογεῖτε, τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἰνέοι σήμερον φοιτηταί, τοῦ Ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, σὺν τῶ πρεσβύτη στεφθέντες ᾄδειν προτρέπονται, Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χρίσμα τὸ Ἱερατικόν, τοῦ Ιερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τοῦ αἵματος χύσει πλέον δοξάζεται, διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκί, τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις Παρθένε τοῦτον ἐβάστασας, ὃν ὑμνοῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Θεράπων εἰκότως τοῦ Θεοῦ, ὡς πρᾶος ἤκουσας καὶ ἔργοις γέγονας, διὸ ἐγνώσθη σοὶ κυριος, ὑπὲρ πάντας τοὺς προφήτας Μωσή, καὶ ἐνοικήσας σοὶ πιστῶς, ψάλλειν ἐδίδαξεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς μύστης Θεοῦ καὶ λειτουργός, καὶ βασιλεύς, Ἰσραήλ, Μωσὴ θεόπτα δειχθείς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔρχεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράψας αὐτοῦ, τὴν πρὸς ἀνθρώπους φοβεράν καὶ θείαν ἔλευσιν, οὗ καὶ τύπος ἔμψυχος ὤφθης σαφῶς, καὶ Προφήτης πιστός.

Λόγου προφητείαις τὸν λαόν, καὶ νόμου διαταγαὶς καθοδηγήσας πιστῶς, σημείων τέρασιν ἴθυνας, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ὑπὸ Θεοῦ δὲ προσκληθείς, ἐν γῇ θεόπτα Μωάβ, προσετέθης, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς μετὰ δόξης πολλῆς.

Ὄρει ἐπιβὰς ὡς οὐρανῶ, Θεοῦ προστάξαντος κατεῖδες πνεύματι, τὴν τῶν πραέων γὴν Πάνσοφε, αἰσθητῶς δὲ κατενόησας, ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν, καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς, ἐπεκρύβη, οἰκονομία Θεοῦ καὶ τὸ σκήνός σου.

Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προακήκοε πρὸ σοῦ, θεόπτης ἔνδοξε, Μωσὴ θεράπον Χριστοῦ, διότι ἅπαντα ἔβλεψας, τῆς Παρθένου τὰ ἰνδάλματα, προδιαγράφοντα αὐτῆς τὴν θείαν γέννησιν, ἐν φλογὶ γὰρ βάτου, κατεῖδες μορφὴν τὴν ἀόρατον.

Ὁ Εἱρμὸς

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Ὠδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ Σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπίβατον, διὰ τοῦτο θάνατος ἡττᾶται βροτοίς, παῖδες γὰρ νεανίαι, τοῦτον οὐκ ἔπτηξαν, σύν τῶ θαυμασίω Βαβύλα, οὓς μακαρίσωμεν.

Εὑρῶν τῶν πόνων σου τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ θαυμάτων, παροχὴν καὶ αἰώνιον, κληρουχίαν Βαβύλα θεσπέσιε, μέλπεις σὺν τοὶς Ἀγγέλοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τὴ εὐκλεεῖ σκηνὴ τῶν ἀθλοφόρων προστρέχοντες, ἐν αὐτῇ γὰρ πάρεισιν Ἀγγέλων χοροί, Πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῶ θαυμασίω Βαβύλα ἰάσεις νέμοντες.

Θεοτοκίον

Ὠδὴν προσάγω σοὶ Κόρη Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων μου ὁ τάλας δεόμενος, τοῦ βορβόρου ῥύσαί με τῶν ἔργων μου, ἅπαντας δὲ τοὺς πίστει, νὺν εὐφημούντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου

Λίθος ἀχειρότμητος

Γέγονας αὐτόπτης θεόπτα, καὶ μετὰ θάνατον Κυρίου, οὐ δι' ἀμυδρῶν αἰνιγμάτων, Χριστὸν ἀθρήσας, ὡς ἐν τῇ πέτρα τὸ πρίν, ἀλλ' ἀνθρωπίνω σώματι, φῶς ἀπαστράπτοντα θεότητος.

Ὄρος τὸ θαβὼρ ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναιον πλουσίως, ἔνθα Μωϋσῆς ἐκ νεκάδων, καὶ ὁ θεσβίτης ἐκ χώρας ζώντων Χριστόν, σὺν Ἀποστόλοις ἔβλεπον, μεταμορφούμενον ὡς ὄντως Θεόν.

Σῶσον συμπαθεῖ σου πρεσβεία, καὶ προσευχῶν τὴ παρρησία, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, Μωσὴ θεόπτα, καὶ χαλεπῶν καὶ δεινῶν, Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβης τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον

Στάμνον σὲ χρυσῆν τε καὶ πλάκα, καὶ θείαν τράπεζαν Παρθένε, πρότερον Μωσὴς διαγράψας, τρανῶς ἐδήλου Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σοῦ, ὃν πὲρ ἰδόντες σώματι, πιστῶς τὸν ὕμνον συμπληρούμέν σοί.

Ὁ Εἱρμὸς

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Θύτης ὁμοῦ καὶ θῦμα, Βαβύλα ὤφθης τοῦ Θεοῦ, θύων αὐτῷ ἀναιμάκτως, καὶ σοὶς ἐν αἵμασι τυθείς, σὺν τοὶς τελείοις νηπίοις, μεθ' ὧν σὲ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρθένε ἀσπαζομένους, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ πίστεως εἰλικρινοῦς, κατάβαλε ὡς ἀθέους, καὶ τὴ γεέννη παράδος.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.